

telse, at man ikke har troet det nødvendigt derom optage Noget i Paragraphen. — Med Hensyn til Realitetsforandringer er det først Endringsforslaget under Nr. 2, som knytter sig til § 1, der kommer i Betragtning. Udvalget har nemlig fundet, at det vilde være i sin Orden, at Lovforslagets § 1, idet den fastsætter visse Betingelser, nemlig et vist Antal Familier, en Bopælsafstand af idetmindste 3 Mill og en Kirkebygning eller en Bedesal, tillige indeholdt en Bestemmelse om, at Vedkommende, før de kunde benytte den Ret, Loven giver dem, skulde godtgjøre for Cultusministeriet, at disse Betingelser vare opfyldte, og det er derpaa, Endringsforslaget under Nr. 2 gaaer ud. — Endringsforslaget under Nr. 5 knytter sig til § 2. Allerede ved Sagens 1ste Behandling blev det fra forskjellige Sider fremhævet, at der i Begyndelsen af denne Paragraph fandtes Udtryk, som maatte ansees for at være i den Grad ubestemte, at det var nødvendigt at faae en Forandring deri; det er nemlig, naar det hedder: „Den saaledes dannede Menighed er tilligemed dens Præst undergiben de almindelige Love og Forstrifter for Folkekirken, forsaavidt de passe til den her fastsatte friere Stilling“; jeg behøver vistnok ikke nærmere at fremhæve, hvor stor Ubestemtigheden er deri. Udvalget har stillet Endringsforslaget under Nr. 5, for der ved saavidt muligt at bringe denne Ubestemtighed til at vige, men det ligger i Forholdets Bessaffenhed, at man ikke har kunnet aspæle aldeles bestemte Grændser derfor. Endringsforslaget gaaer ud paa, at det skulde overlades til Cultusministeriet at tilstaae saadanne Væmpelser i de gjældende Forstrifter, som det særlige Forhold kunde gjøre nødvendigt, og man har exempelviis anført Tiden for Gudstjenesten og de kirkelige Handlingers Foretagelse, Kirkebygningen og deslige. Udvalget har troet, at man derved tilstrækkeligt har antydet, hvad Meningen er med en saadan Bestemmelse, som paa den ene Side medfører, at der ikke aabnes for vid en Mark for Afvigelsen, medens paa den anden Side de Hensyn, Menighedens Tarev maatte kræve, ikke tilfidesættes. Det er maaskee overflødigt at bemærke, at man ved netop at vælge disse Exempler, og navnlig det, der angaaer Gudstjenestens Afholdelse, har

taget Hensyn til Frdg. af 17de December 1830, hvori, som bekendt, fastsættes, at Gudstjenesten, hvor der kun er eet Sogn, altid skal afholdes Kl. 10. Der kunde være Forhold, som gjorde, at Menigheden kunde ønske en anden Tid, og dette kan altsaa Cultusministeriet bevilge. Dernæst har det foreskrevet Udvalget, at man med Hensyn til en Deel af de kirkelige Forretningers Foretagelse har adskillige Bestemmelser, som skulde afværge, at disse Handlinger kunne foretages paa en saadan Tid, at Kirkefangeren derved drages bort fra Baretagelsen af sit Skolelærerkald. Det er saadanne Forhold, hvorom der bliver Spørgsmaal, og som Udvalget har haabet, at det foreliggende Endringsforslag vilde være tilstrækkeligt til at jevne. — Om disse Punkter have alle Udvalgets Medlemmer været enige, men der er eet Punkt, hvorom Meningsforskjellighed finder Steb, nemlig det, der er Gjenstand for Endringsforslaget under Nr. 3, hvorved et Fleertal af Udvalget har foreslaaet umiddelbart efter Ordet „ham“ at tilføie: „saafremt hans Valg efter Andragende derom stadfæstes af Kongen“, medens et Mindretal, som det høie Thing vil see af Betænkningen, har erklæret sig derimod. Det vil være i Thingets Erindring, at den høitærede Cultusminister under Sagens første Behandling stærkt fremhævede, at der maatte sørges for, at saadanne afstedige Præster, som ifølge deres Levnet eller deres Embedsførelse maatte ansees for uværdige til præstelig Virksomhed, ikke skulde kunne vælges til at være Præster i en Menighed, som dannede sig, af hvilken Grund han meente, at det var fornødent, at Kirkestyrelsen stadfæstede Valget. Udvalget troede, at man i Erkjendelse af de Betænknelighedens Betydning, der vare blevne fremhævede af Cultusministeren, kunde indsætte en Bestemmelse omtrent saalydende: „Saafremt Cultusministeriet efter Andragende derom erkjender, at der ikke af Hensyn til den Paa-gjældendes Levnet eller Embedsførelse haves Noget at erindre imod hans Valg“; men den høitærede Cultusminister har, saaledes som fremhævet i Betænkningen, under Forhandlingerne i Udvalget stillet som Betingelse for at kunne gaae ind paa Lovforslaget, at denne negative Form forandres til, at Valget skal